

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 8

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 ianuarie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
492/2006. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat	2	vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii	5
1.447/2006. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat	2	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
★			
493/2006. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/2006 pentru modificarea art. 4 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre	3	Decizia nr. 738 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-7
1.448/2006. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/2006 pentru modificarea art. 4 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre	3	Decizia nr. 739 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	7-9
★			
506/2006. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură	4	Decizia nr. 740 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4 din Legea arendării nr. 16/1994	9-11
1.461/2006. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură	4	Decizia nr. 741 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 privind accelerarea și finalizarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism	11-12
★			
508/2006. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii	5	Decizia nr. 764 din 31 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	13-14
1.463/2006. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în		Decizia nr. 792 din 9 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin	14-16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		1.707/2006. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004	16-24
		1.873/2006. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.489/2002 privind înființarea Agenției Naționale Antidrog	25-27
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.699/2006. — Ordin al ministrului sănătății publice pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale	28-32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 67 din 13 septembrie 2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 18 septembrie 2006, cu următoarele modificări:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Guvernul României, prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, garantează corecta gestionare a contribuției financiare a Comunității Europene și asigură respectarea utilizării acesteia, conform destinației

stabilite prin Acordul interinstituțional, angajamentele bugetare și alte documente încheiate sau convenite între Comisia Comunității Europene și Guvernul României.“

2. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — În aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale va elabora, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, norme metodologice care se aprobă prin hotărâre a Guvernului și instrucțiuni care se aprobă prin ordin comun al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 28 decembrie 2006.
Nr. 492.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 decembrie 2006.
Nr. 1.447.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/2006 pentru modificarea art. 4 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 32 din 19 iulie 2006 pentru modificarea art. 4 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.9 din Legea nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 27 iulie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANUp. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂBucurești, 28 decembrie 2006.
Nr. 493.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/2006 pentru modificarea art. 4 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 32/2006 pentru modificarea art. 4 din Legea nr. 597/2001 privind unele măsuri de protecție și autorizare a construcțiilor în zona de coastă a Mării Negre și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCUBucurești, 28 decembrie 2006.
Nr. 1.448.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 11 din
Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 51 din 30 august 2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură, adoptată în temeiul art. 1 pct. III.2 din Legea nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 31 august 2006, cu următoarea modificare:

— **La articolul I, alineatul (2) al articolului 11 va avea următorul cuprins:**

„(2) Nivelul reducerii sumei de rambursat prevăzute la alin. (1) poate fi de până la 50% din volumul creditului acordat, diferențiat în funcție de tipul proiectului de investiții. Nivelul acestei reduceri, condițiile și modul de acordare se stabilesc și se aprobă periodic, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 28 decembrie 2006.
Nr. 506.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 51/2006 pentru modificarea alin. (2)
al art. 11 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor
în agricultură**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 51/2006 pentru modificarea alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 231/2005 privind stimularea investițiilor în agricultură și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 decembrie 2006.
Nr. 1.461.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44 din 14 iunie 2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 23 iunie 2006, cu următoarele modificări:

1. Titlul ordonanței de urgență se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993
privind alocația de stat pentru copii“**

2. **Articolul I se abrogă.**
3. **Articolul III se abrogă.**
4. **Alineatul (1) al articolului V se abrogă.**

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 28 decembrie 2006.
Nr. 508.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului și a Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 28 decembrie 2006.
Nr. 1.463.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 738**

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Banca Națională a României — Sucursala Suceava în Dosarul nr. 29.727/1/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției și pentru partea Banca Națională a României, consilierul juridic Dumitru Apetroaie, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părților prezente solicită admiterea excepției, arătând că imobilul pentru care Banca Națională a României — Sucursala Suceava se află în litigiu cu Raiffeisen Bank — S.A. a fost dobândit în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat în anul 1902, iar Banca Națională a României nu a pierdut niciodată dreptul de proprietate asupra acestui imobil. Prin Legea nr. 1.056/1946 privind etatizarea și organizarea Băncii Naționale a României, au trecut în proprietatea statului numai acțiunile aparținând Băncii Naționale a României, bunurile imobile rămânând în continuare în proprietatea acesteia. Banca Națională a României și-a continuat activitatea în decursul timpului ca bancă de emisiune și bancă centrală a statului, având personalitate juridică și un patrimoniu distinct de cel al statului. De aceea, nu se poate considera că Banca pentru Agricultură și Industrie Alimentară, reorganizată ulterior în Banca Agricolă — S.A. și apoi devenită Raiffeisen Bank — S.A., este proprietară a imobilului aflat în litigiu, deoarece prin Ordinul guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 167/1973 acest imobil a trecut doar în administrarea operativă a Băncii pentru Agricultură și Industrie Alimentară, și nu în proprietatea sa. În susținere, depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 29.727/1/2004, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate abuziv în perioada**

6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Banca Națională a României — Sucursala Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 11, 44 și 20 din Constituție, precum și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece exclude Banca Națională a României din categoria persoanelor juridice îndreptățite la măsuri reparatorii potrivit Legii nr. 10/2001. De asemenea, mai arată că, deși capitalul social al Băncii Naționale a României aparține statului, aceasta este o entitate cu personalitate juridică și patrimoniu distinct de cel al statului.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală consideră că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale, întrucât este dreptul statului de a reglementa regimul juridic al proprietății sale, publice sau private. De asemenea, arată că situațiile invocate de autorul excepției se referă la interpretarea și aplicarea legii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale, fiind de competența instanțelor de judecată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază prevederile de lege criticate ca fiind constituționale. În acest sens arată că, potrivit normelor constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea dreptului de proprietate, astfel că textul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 este în concordanță cu dispozițiile constituționale potrivit cărora „*Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, prevederi care au următorul conținut: „*Ministerele, celelalte instituții publice ale statului sau ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv cele autonome sau independente, regiile*

autonome, companiile/societățile naționale, societățile comerciale cu capital de stat, precum și cele privatizate, potrivit legii, nu au calitatea de persoane îndreptățite și nu fac obiectul prezentei legi.“

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată și ale art. 20 — tratatele internaționale privind drepturile omului. Este invocată, de asemenea, încălcarea prevederilor art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 au mai format obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 246 din 10 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 28 iulie 2003, și Decizia nr. 316 din 17 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 8 august 2003, Curtea a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate cu privire la aceste prevederi, formulată în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 44 din Constituție. Prin deciziile respective, Curtea a reținut că, de regulă, instituțiile publice, regiile autonome și societățile comerciale cu capital de stat, ca deținătoare ale imobilelor preluate în mod abuziv de stat, au, în economia Legii nr. 10/2001, calitatea de debitori ai obligației de restituire. Prin termenul „*persoane îndreptățite*“, prevăzut de art. 3 alin. (2) din lege, sunt desemnate numai acele persoane,

proprietare ale imobilelor la data preluării în mod abuziv a acestora de către stat, care pot solicita măsuri reparatorii constând în restituirea în natură sau prin echivalent valoric. Rezultă că entitățile enumerate de art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 nu au calitatea de proprietari în momentul solicitării restituirii, motiv pentru care textul de lege criticat nu contravine principiului constituțional referitor la protecția dreptului de proprietate. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile consacrate de art. 44 din Constituție nu sunt aplicabile în cauza dedusă controlului de constituționalitate.

Atât considerentele, cât și soluțiile din aceste decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Curtea reține, de asemenea, că pentru aceleași motive urmează a fi respinse și criticile de neconstituționalitate cu privire la încălcarea dispozițiilor art. 11 din Constituție privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, cât și cele ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Și, în fine, Curtea constată că aspectele privind eventualele îndreptățiri ale autorului excepției cu privire la imobilul aflat în litigiu, cât și posibilitatea revendicării acestuia excedează competenței sale, fiind de competența instanțelor de judecată.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Banca Națională a României — Sucursala Suceava în Dosarul nr. 29.727/1/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 739

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Dănilă-Vasile Donose în Dosarul nr. 2.689/299/2005 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul G. G. Florescu. Este prezentă, de asemenea, personal, partea Ștefan Florențiu Frânculescu, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.016D/2006.

La apelul nominal este prezent personal Ion Marinescu, fiind asistat de avocatul G.G. Florescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor cauze, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate.

Părțile prezente, precum și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 1.016D/2006 la Dosarul nr. 933D/2006, care este primul înregistrat.

Apărătorul părților Dănilă-Vasile Donose și Ion Marinescu solicită Curții Constituționale să se pronunțe dacă decizia sau, după caz, dispoziția de aprobare a restituirii în natură a imobilului emisă de primar are forța juridică a unui act normativ și, în consecință, valoare constituțională.

Partea Ștefan Florențiu Frânculescu solicită respingerea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că solicitarea formulată de avocatul autorilor excepției nu poate fi primită, fiind o problemă de aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.689/299/2005, **Judecătoria Sectorului 1 București** și prin Încheierea din 5 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 34.722/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Dănilă-Vasile Donose, Ion Marinescu și Florența Marinescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât stabilirea două categorii de cetățeni: pe de o parte, cetățeni cu drepturi depline, al căror drept de proprietate se bazează pe dispozițiile art. 480 din Codul civil, iar pe de altă parte se situează cetățenii al căror drept de proprietate este limitat prin dispoziția de restituire în natură a imobilului, emisă de primar, dispoziție care este un act administrativ unilateral. Autorii excepției mai susțin că dreptul de proprietate și dovada acestuia sunt reglementate de Codul civil, care este o lege organică, în timp ce Legea nr. 10/2001, ce reglementează numai restituirea imobilelor preluate abuziv, este o lege ordinară.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că, în determinarea naturii juridice a dispoziției sau a deciziei de restituire emise de persoanele juridice notificate, trebuie avut în vedere faptul că Legea nr. 10/2001 distinge între imobilele preluate fără titlu valabil și cele preluate cu titlu valabil. În primul caz persoanele îndreptățite nu și-au pierdut niciodată calitatea de proprietar avută la data preluării, pe când în al doilea caz persoanele îndreptățite dobândesc *ex lege* un drept subiectiv nou, distinct de dreptul de proprietate sau cel de creanță, acordat cu titlu de măsură reparatorie. Astfel că, în temeiul legii, se nasc raporturi juridice noi între persoanele îndreptățite și unitățile deținătoare având ca obiect restituirea în natură sau prin echivalent a imobilelor. Având în vedere că raporturile civile se nasc, se modifică și se sting prin acte civile, în timp ce raporturile administrative izvorăsc din acte și fapte de drept administrativ, instanța consideră că deciziile sau dispozițiile de restituire nu întrunesc caracteristicile unui act

administrativ de autoritate emis în regim de putere publică, fiind emis în regim de drept privat. Prin urmare, aceste acte de restituire sunt acte civile unilaterale de dispoziție cu caracter patrimonial. Pentru toate aceste considerente instanța consideră excepția neîntemeiată.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că excepția este neîntemeiată, neavând legătură cu obiectul cauzei deduse judecății, o contestație în anulare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând că scopul Legii nr. 10/2001 este acela de a statornici măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari ale căror imobile au fost preluate abuziv de către stat sau de alte persoane juridice, iar soluția de restituire a imobilelor este rezultatul opțiunii legiuitorului.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale și nu contravin principiului constituțional al egalității în drepturi, având în vedere că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Mai mult, precizează că textul art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 este în concordanță cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit căreia „*Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Deși instanțele de judecată au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, în realitate, aceste critici vizează art. 25 alin. (4), deoarece această lege a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare. Astfel, art. 23 alin. (4) a devenit art. 25 alin. (4) cu același conținut, Curtea urmând să exercite controlul de constituționalitate asupra acestui din urmă text care are următoarea redactare: „*Decizia sau, după caz, dispoziția de aprobare a restituirii în natură a imobilului face dovada proprietății persoanei îndreptățite asupra acestuia, are forța probantă a unui înscris autentic și constituie titlu executoriu pentru punerea în posesie, după îndeplinirea formalităților de publicitate imobiliară.*”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 13 privind limba oficială, art. 73 referitor la categorii de legi, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată și art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. Este invocată, de asemenea, încălcarea

prevederilor primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează:

Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revindicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. Soluția de restituire a acestor imobile este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază dreptul pe care acesta îl are în a decide asupra modului de reparare a abuzurilor din legislația trecută cu privire la dreptul de proprietate privată. În acest scop a fost instituită o procedură administrativă ce are ca scop restituirea în natură a imobilelor — terenuri sau construcții — de către persoana juridică deținătoare, prin decizie sau dispoziție motivată a organelor sale de conducere.

Prevederile de lege criticate fac parte dintr-o reglementare mai amplă a unei proceduri administrative prealabile, prevăzută de Legea nr. 10/2001, ce este obligatorie pentru obținerea reparațiilor în natură sau prin echivalent și care permite controlul judecătoresc asupra actelor emise în cadrul acestei proceduri.

Curtea constată că problema constituționalității diferitelor proceduri administrative prealabile a mai fost supusă

controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 307 din 14 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 26 iulie 2005, Curtea a statuat că jurisdicțiile speciale administrative reprezintă o activitate jurisdicțională realizată de un organ de jurisdicție ce funcționează în cadrul unei instituții a administrației publice sau unor autorități administrative autonome, ce se desfășoară conform procedurii imperative prevăzute într-o lege specială, procedură asemănătoare cu cea a instanțelor de judecată, desfășurată însă paralel și separat de aceasta.

Curtea a statuat că nicio dispoziție constituțională nu interzice ca, prin lege, să se instituie o procedură administrativă prealabilă, cum este, spre exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic ori procedura notificării prealabile a unei autorități, instituții sau persoane.

Atât considerentele, cât și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

În ceea ce privește solicitarea autorului excepției privind stabilirea de către instanța de control constituțional a forței juridice a dispoziției emise de primar pentru aprobarea restituirii în natură a unui imobil, Curtea constată că excedează competenței sale.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Dănilă-Vasile Donose în Dosarul nr. 2.689/299/2005 al Judecătoriei Sectorului 1 București și de Ion Marinescu și Florența Marinescu în Dosarul nr. 34.722/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 740

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4 din Legea arendării nr. 16/1994

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

nr. 16/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „TCE 3 BRAZI” — S.R.L. din Piatra-Neamț în Dosarul nr. 3.839/2005 (număr unic 26020/3/2005) al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocatul Constantin Ștefan Șelaru și Agenția Domeniilor Statului, prin avocatul Cecilia Popa.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției pentru aceleași motive pe care le-a invocat în fața instanței de judecată.

Avocatul Agenției Domeniilor Statului solicită respingerea excepției ca inadmisibilă în raport cu critica de neconstituționalitate care vizează încălcarea „principiului

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4 din Legea arendării

juridic al rațiunii încheierii contractelor“, deoarece acest principiu nu se regăsește în Legea fundamentală.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate privind încălcarea art. 53 alin. (1) și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din Constituție, consideră că sunt neîntemeiate, întrucât cerința formei scrise a contractului de arendă și înregistrarea acestuia la consiliul local sunt condiții cerute cumulativ de legiuitor pentru valabilitatea contractului și pentru opozabilitatea lui față de terți. Este de principiu că încheierea unui contract cu încălcarea unei norme juridice imperative este sancționată cu nulitatea absolută. De aceea, instituirea sancțiunii cu nulitate absolută a contractelor de arendă care nu sunt încheiate în formă scrisă și nu sunt înregistrate în termen de 15 zile nu aduce atingere valorilor apărute de Constituție, ci, din contră, descurajează comportamentul contrar normelor care guvernează activitatea economică și financiară și se asigură mediul necesar desfășurării acestora. În susținere, depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu contravine principiului libertății contractuale, fiind expresia obligației statului de a asigura libertatea contractuală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.839/2005 (număr unic 26020/3/2005), **Tribunalul București – Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (1) și (4) din Legea arendării nr. 16/1994**, excepție ridicată de Societatea Comercială „TCE 3 BRAZI” – S.R.L. din Piatra-Neamț într-un litigiu comercial având ca obiect nulitatea unui act juridic și evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (1) lit. a) și ale art. 53 alin. (1), întrucât îngrădesc libertatea contractuală prin „sancțiunea lipsirii de valabilitate a contractelor de arendare care nu sunt înregistrate la consiliul local” și „prin impunerea voinței legiuitorului voinței părților contractante”.

Tribunalul București – Secția a VI-a comercială apreciază că prevederile de lege criticate nu încalcă normele constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată. În acest sens arată că, prin derogare de la principiul consensualismului consacrat de Codul civil, legiuitorul a instituit pentru contractul de arendare două condiții de valabilitate, și anume, forma scrisă și înregistrarea acestuia într-un registru special sub sancțiunea nulității absolute, tocmai în scopul asigurării unui climat de disciplină economică la care operatorii economici trebuie să se conformeze.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 6 alin. 1 și 4 din Legea arendării nr. 16/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 7 aprilie 1994, prevederi ce au următorul conținut: „*Contractul de arendare se întocmește în scris, câte un exemplar pentru fiecare parte și un exemplar care se depune la consiliul local în a cărui rază teritorială se află bunurile arendate, în termen de 15 zile de la data încheierii. Acesta se înregistrează într-un registru special, ținut de secretarul consiliului local. [...]*”

Sunt valabile și opozabile numai contractele de arendare încheiate în scris și înregistrate la consiliul local, în condițiile prezentei legi.”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 135 alin. (1) lit. a) privind economia de piață și ale art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează.

Potrivit textelor de lege atacate, „*sunt valabile și opozabile*” numai contractele de arendare încheiate în scris și înregistrate în termen de 15 zile de la încheiere la consiliul local în a cărui rază teritorială se află bunurile arendate. Rezultă că, prin derogare de la principiul consensualismului actului juridic civil, legiuitorul a prevăzut forma scrisă și înregistrarea actului, alături de condițiile prevăzute de art. 948 din Codul civil, ca fiind condiții de validitate ale contractului de arendare și, ca atare, sancțiunea nerespectării acestor condiții la încheierea contractului este nulitatea absolută. Includerea acestor condiții de validitate la încheierea contractului de arendare determină natura juridică a acestuia ca fiind un contract solemn, și nu unul consensual, voința părților contractante trebuind să se supună dispozițiilor legale în acest sens.

Curtea reține că, sub aspect economic și al evidenței bunurilor agricole supuse arendării, introducerea acestor condiții de validitate contribuie la asigurarea unui climat de disciplină economică în domeniul exploatarea terenurilor agricole.

Pe de altă parte, sancționarea cu nulitate absolută a contractelor de arendare ce nu sunt încheiate în formă scrisă și nu sunt înregistrate în termenul de 15 zile nu contravine textelor constituționale invocate, fiind expresia obligației statului de a asigura protecția libertății comerțului și de a crea cadrul favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, potrivit art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Curtea reține că nici criticile de neconstituționalitate vizând încălcarea art. 53 alin. (1) din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu sunt întemeiate, întrucât reglementarea nu privește niciuna dintre categoriile de drepturi și libertăți prevăzute de această dispoziție constituțională.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4 din Legea arendării nr. 16/1994, excepție ridicată de Societatea Comercială „TCE 3 BRAZI” — S.R.L. din Piatra-Neamț în Dosarul nr. 3.839/2005 (număr unic 26020/3/2005) al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 741

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 privind accelerarea și finalizarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 privind accelerarea și finalizarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Disco Space Models” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.789/COM/2004 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

La apelul nominal se prezintă consilier juridic Maria Stan, pentru Societatea Comercială „Neptun—Olimp” — S.A., lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției. În susținere, arată că prevederile art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 reglementează o formă de răspundere contractuală agravantă în cazul neexecutării unei obligații asumate printr-un contract sinalagmatic, și anume rezoluțiunea de drept în cazul nerealizării programului de investiții sau neplata la termen a unei rate, cu consecința pierderii avansului și a contravalorii îmbunătățirilor. De aceea, această sancțiune, care este de esența contractelor sinalagmatice, nu contravine prevederilor art. 44 alin. (2) și (3) din Constituție, deoarece Legea fundamentală garantează și ocrotește proprietatea licită. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat sancționează nerespectarea clauzelor unui contract și nu contravine dispozițiilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.789/COM/2004, **Tribunalul Constanța — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 privind accelerarea și finalizarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Disco Space Models” — S.R.L. din București într-un litigiu comercial.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale invocate, precum și prevederilor art. 480 din Codul civil și ale Legii nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, deoarece reglementarea cuprinsă în aceste texte „echivalează cu o veritabilă expropriere” și „consacră alte moduri de dobândire a dreptului de proprietate decât cele cunoscute până în prezent”, și anume „dobândirea unui drept real prin puterea sancționatorie a unei ordonanțe de urgență a Guvernului”, și că „permit în mod injust îmbogățirea fără justă cauză a reclamantei”.

Tribunalul Constanța — Secția comercială consideră că prevederile de lege criticate respectă exigențele constituționale, având în vedere scopul avut de legiuitor la data adoptării acestui act normativ. În opinia instanței de judecată, textul de lege reglementează o formă de răspundere agravantă în cazul neexecutării unei obligații asumate printr-un contract sinalagmatic. În speță, suntem în prezența unui contract de vânzare-cumpărare a cărui executare necorespunzătoare sau executarea culpabilă este

sanctionată de legiuitor în deplin acord cu dispozițiile constituționale privind garantarea și ocrotirea proprietății private.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând, în esență, că sancțiunea civilă instituită de norma criticată este consecința legală a încălcării prevederilor reglementate de această normă. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate raportate la art. 480 din Codul civil și la prevederile Legii nr. 33/1994, arată că acestea vizează probleme privind necorelări legislative, fiind aspecte ce excedează competenței Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Arată că sancțiunile prevăzute de aceste prevederi au fost instituite de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului care nu și-a executat obligațiile în condițiile în care era ținut de existența unor creanțe certe, lichide și exigibile. În acest fel se asigură protecția dreptului de proprietate al titularilor unor asemenea creanțe, în acord cu dispozițiile constituționale privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 privind accelerarea și finalizarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 6 aprilie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 80/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 4 martie 2002, prevederi ce au următorul conținut: „*În cazul*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2001 privind accelerarea și finalizarea procesului de privatizare a societăților comerciale din turism, excepție ridicată de Societatea Comercială „Disco Space Models” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.789/COM/2004 al Tribunalului Constanța — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

în care cumpărătorul nu plătește la scadență o rată sau nu a efectuat programul de investiții, contractul de vânzare-cumpărare se consideră rezolvit de drept, fără a mai fi necesară punerea în întârziere și fără orice altă formalitate. În această situație cumpărătorul pierde atât prețul plătit până la acea dată, cât și investițiile efectuate”.

Textul constituțional invocat este cel al art. 44 alin. (2) și (3) privind dreptul de proprietate privată.

Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează.

Textele de lege criticate reglementează sancționarea cumpărătorului activelor unei societăți comerciale din turism, aflată în procesul de privatizare, pentru nerespectarea obligațiilor asumate, și anume plata unei rate la scadență sau neefectuarea programului de investiții.

Autorul excepției consideră că aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 44 alin. (2) și (3) din Legea fundamentală, deoarece „echivalează cu o veritabilă expropriere”.

Curtea constată că prevederile criticate nu operează o „expropriere”, așa cum susține autorul excepției, ci sancționează cumpărătorul unui activ al unei societăți comerciale la care statul este acționar majoritar, cumpărător care nu-și respectă obligațiile asumate printr-un contract încheiat în considerarea unui obiectiv vizând interesul public. Garantarea accesului liber la o activitate economică, a liberei inițiative și exercitarea acestora în condițiile legii, potrivit art. 45 din Constituție, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune reglementarea strictă prin lege, cu precizarea răspunderilor în cazul nerespectării obligațiilor contractuale asumate.

Totodată, Curtea reține că textul criticat reglementează condițiile și limitele dreptului de proprietate al societăților comerciale din turism asupra acțiunilor și activelor pe care le dețin, dând expresie dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza finală din Constituție, potrivit cărora „*Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate vizând încălcarea prevederilor art. 481 alin. 3 din Codul civil, cât și a celor din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, acestea reprezintă aspecte ce excedează contenciosului constituțional, deoarece, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în examinarea constituționalității unui text de lege, Curtea are în vedere dispozițiile Constituției și nu compararea prevederilor mai multor legi între ele.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 764

din 31 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Radu Ștefan Mazăre în Dosarul nr. 38.222/2/2005 (4.724/2005) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 octombrie 2006, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea la data de 31 octombrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 38.222/2/2005 (4.724/2005), **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție.** Excepția a fost ridicată de Radu Ștefan Mazăre în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei **acțiuni în contencios administrativ având ca obiect excepția de neconstituționalitate a ordonanței de urgență menționate** și obligarea Guvernului la plata de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit de reclamant ca urmare a modului în care reprezentanții Direcției Naționale Anticorupție au efectuat împotriva sa acte premergătoare privind existența unor indicii de săvârșire a vreunei infracțiuni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, prin dispozițiile care formează obiectul excepției, au fost încălcate prevederile Constituției României cuprinse în art. 1 alin. (3) și (4) referitoare la statul de drept și la separația puterilor în stat, ale art. 21 referitoare la „Accesul liber la justiție”, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, ale art. 24 referitoare la „Dreptul la apărare”, ale art. 26 referitoare la „Viața intimă, familială și privată”, ale art. 61 alin. (1) referitoare la Parlament ca unică autoritate legiuitoare, ale art. 72 alin. (2) referitoare la răspunderea penală deputaților și senatorilor, ale art. 115 alin. (4) și (6) referitoare la ordonanța de urgență și ale art. 147 alin. (4) referitoare la obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, precum și dispozițiile

convenționale ale art. 6 și 8 privind „Dreptul la un proces echitabil” și „Dreptul la respectarea vieții private și de familie” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 a fost adoptată în condițiile și cu respectarea dispozițiilor cuprinse în Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, adoptarea ordonanței de urgență atacate fiind impusă de obligativitatea Deciziei Curții Constituționale nr. 235/2005.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005 a fost determinată de cerința restrângerii competenței organismului specializat în combaterea corupției la cazurile de mare corupție definite prin calitatea făptuitorului și prin valoarea prejudiciilor, precum și a eficientizării acestuia și de necesitatea formulării unui răspuns credibil în perioada în care Comisia Europeană se află în plin proces de redactare a viitorului raport de țară pentru România.

Celelalte dispoziții din Constituție invocate de autorul excepției nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, modificat prin articolul unic pct. 1 al Legii nr. 54/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 134/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006, care au următorul conținut:

„Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează **Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în**

cadru Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 146 lit. d) din Constituție, Curtea Constituțională „hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial”.

Făcând aplicarea acestui text constituțional, Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede în art. 29 alin. (1) și (2) următoarele: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată ori de arbitraj comercial. De asemenea, excepția poate fi ridicată de procuror în fața instanței de judecată, în cauzele la care participă”.

Potrivit dispoziției mai sus citate din Constituția României, excepția de neconstituționalitate constituie una dintre căile prin care Curtea Constituțională este sesizată

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Radu Ștefan Mazăre în Dosarul nr. 38.222/2/2005 (4.724/2005) al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 792

din 9 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ion Tiucă — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Zoltan și Prosszer Daniela-Gabriela în Dosarul nr. 3.633/3/2006 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, excepție ridicată de Prosszer

în vederea exercitării controlului a posteriori asupra constituționalității legilor și ordonanțelor.

În cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care, partea care le ridică, instanța de judecată din oficiu sau procurorul urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. În aceeași ordine conceptuală, excepția de neconstituționalitate reprezintă o chestiune prejudicială, adică o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să preceadă soluționarea litigiului cu care este conexă. Așa se și explică prevederea cuprinsă în art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în conformitate cu care, „pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă”.

Așadar, **excepția de neconstituționalitate nu poate forma obiectul unei acțiuni principale** nici în fața instanței de judecată sau de arbitraj, unde constituie întotdeauna un mijloc de apărare într-un litigiu în curs de soluționare, și nici în fața Curții Constituționale.

În consecință, întrucât excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu nerespectarea art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, urmează ca aceasta să fie respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.633/3/2006, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 67 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin.** Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect judecarea cererii de apel introdusă împotriva sentinței prin care s-a respins cererea de opoziție cambială aparținând autorilor excepției, în calea de atac a apelului, instanța invocând din oficiu excepția tardivității acestuia.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederea legală criticată, potrivit căreia exercitarea căii de atac împotriva hotărârii pronunțate asupra opoziției care se face „într-un termen de 15 zile calculat de la pronunțare, contravine flagrant principiului constituțional al garantării dreptului la apărare, precum și principiului egalității cetățeanului în fața legii.” În acest sens arată că „partea este ținută să exercite o cale de atac fără să cunoască considerentele ce au stat la baza pronunțării hotărârii apelate”. Pe de altă parte, autorii excepției consideră că, soluționând excepția invocată, Curtea Constituțională „urmează să analizeze în ce măsură prevederile art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 au fost abrogate implicit prin prevederile art. 402 alin. 2 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care opoziția cambială este asimilată cu o veritabilă contestație la executare”, iar „hotărârea pronunțată în această din urmă procedură nu este susceptibilă de apel”.

Tribunalul București — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „stabilirea momentului de începere a curgerii termenului de apel de la pronunțare și nu de la comunicare” nu înseamnă înfrângerea principiului egalității, „legiuitorul putând institui, în considerarea unor situații particulare, reguli speciale de procedură, precum și modalități specifice de exercitare a drepturilor procedurale”.

De asemenea, tribunalul apreciază că dreptul la apărare nu este încălcat, deoarece autorii excepției „nu sunt privați de posibilitatea de a-și motiva hotărârea, întrucât [...], potrivit dispozițiilor art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, motivele de apel pot fi depuse inclusiv la prima zi de înfățișare”.

În ceea ce privește susținerile referitoare la asimilarea opoziției cambiale cu o contestație la executare, tribunalul a reținut că „acestea sunt aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii și urmează să facă obiectul analizei de către instanța de judecată, la soluționarea cauzei”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederea legală criticată este constituțională. În acest sens arată că nu poate fi reținută încălcarea principiului egalității, deoarece „dispozițiile legale deduse controlului de constituționalitate se aplică tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare”. Totodată, „textele legale invocate nu aduc atingere dreptului părților ca pe parcursul întregului proces să-și valorifice pretențiile sau să dovedească netemeinicia pretențiilor adversarului, prevalându-se de toate garanțiile dreptului la apărare în cadrul unui proces public”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare și din concluziile autorilor îl constituie dispozițiile art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 1 mai 1934, potrivit cărora „*Hotărârea pronunțată asupra opoziției va putea fi atacată cu apel în termen de 15 zile de la pronunțare*”.

Aceste dispoziții sunt considerate de autorii excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

Executarea cambială a fost concepută de legiuitor ca o procedură simplificată, în vederea valorificării cu celeritate a drepturilor cambiale.

Astfel, potrivit art. 61 din Legea nr. 58/1934, cambia se învestește cu formulă executorie de către judecătoria, având valoare de titlu executoriu, somația de executare se transmite debitorului, iar conform art. 62 alin. (1) și (2) din Legea nr. 58/1934, debitorul poate face opoziție la executare în termen de 5 zile de la primirea somației și judecătoria va judeca opoziția potrivit Codului de procedură civilă, de urgență și cu precădere, înaintea oricărei alte pricini.

Curtea constată însă că prin alin. (3) al art. 62 se instituie o normă specială, ce derogă de la prevederile referitoare la executarea silită cuprinse în Codul de procedură civilă. Astfel, calea de atac a hotărârii pronunțate asupra opoziției este apelul, și nu recursul, acest apel declarându-se în termen de 15 zile de la pronunțarea hotărârii și nu de la comunicarea acesteia.

Curtea reține că instituirea unei norme speciale cu privire la momentul declarării căii de atac, prin care se derogă de la norma generală cuprinsă în art. 284 alin. 1 din Codul de procedură civilă, nu are semnificația unei atingeri aduse dreptului la apărare aparținând autorului excepției. Aceasta, deoarece prevederile art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 trebuie interpretate în coroborare cu prevederile art. 287 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, precum și dovezile invocate în susținerea acestuia pot fi depuse inclusiv la prima zi de înfățișare.

Așa fiind, autorii excepției aveau posibilitatea ca, în intervalul cuprins între comunicarea hotărârii și prima zi de înfățișare, să-și valorifice dreptul la apărare, motivându-și cererea de apel și arătând dovezile pe care aceasta se întemeiază.

Totodată, Curtea mai reține că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit

cadru, prevăzut de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, între care și stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Ca urmare, neexercitarea dreptului de a declara apel în termenul de 15 zile de la pronunțarea hotărârii asupra opoziției cambiale, datorită lipsei de diligență a titularului acestuia, nu are semnificația încălcării dreptului său la apărare.

De asemenea, nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea principiului egalității în drepturi, întrucât instituirea unui termen înăuntru al căruia titularul unui drept

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 62 alin. (3) din Legea nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin, excepție ridicată de Prosszer Zoltan și Prosszer Daniela-Gabriela în Dosarul nr. 3.633/3/2006 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 10 septembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezentele norme metodologice cuprind dispoziții în vederea detalierii modului de aplicare și a aplicării unitare a prevederilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

2. După articolul 1 se introduc două noi articole, articolele 1¹ și 1², cu următorul cuprins:

„Art. 1¹. — În înțelesul prezentelor norme metodologice, termenii și expresiile folosite au următoarea semnificație:

subiectiv își poate exercita prerogativa conferită de lege nu contravine acestui principiu, atât timp cât tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei le este aplicabil același tratament juridic, fără privilegii și fără discriminări.

Cât privește susținerea autorilor excepției potrivit căreia Curtea Constituțională urmează să analizeze dacă opoziția cambială „este asimilată cu o veritabilă contestație la executare”, Curtea constată că acestea sunt aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii, excedând competenței instanței de contencios constituțional.

a) *certificatul doveditor* este noul tip de certificat, preschimbat în baza Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin care se reconfirmă titlurile și calitățile atribuite în baza Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) *titlul* este atestarea înscrisă în certificatul preschimbat și poate fi: Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Reținut; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite; Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989;

c) *calitatea* este însușirea dobândită de către o persoană în urma preschimbării certificatului și este înscrisă pe noul tip de certificat, după cum urmează: Urmaș de Erou-Martir; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Reținut; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit și Reținut; Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite; Participant la Victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Art. 1². — (1) În aplicarea prevederilor art. 2 lit. c) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se va avea în vedere diferențierea etapelor revoluției astfel:

a) 14—19 decembrie 1989 — revoltă populară la Timișoara;

b) 20—22 decembrie 1989 — Revoluția română, până la plecarea dictatorului din sediul fostului Comitet Central al Partidului Comunist Român;

c) 22—25 decembrie 1989 — preluarea puterii și instituirea noilor structuri ale statului.

(2) În aplicarea prevederilor art. 2 lit. e) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se are în vedere diferențierea potrivit etapelor angajării și participării militarilor la acțiunile desfășurate pentru victoria revoluției, după cum urmează:

a) 14—22 decembrie 1989;

b) 22 decembrie 1989 — 10 ianuarie 1990.

(3) Persoanele în cauză depun, la eliberarea noului tip de certificat, o declarație pe propria răspundere, sub sancțiunea prevederilor art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, din care să rezulte implicarea acestora în etapele prevăzute la alin. (2) și că nu au desfășurat acțiuni împotriva Revoluției din decembrie 1989.“

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* se atribuie celor care s-au jertfit în luptă pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 sau au decedat în legătură cu aceasta. Certificatul care atestă titlul se acordă soțului supraviețuitor, părinților celui decedat și fiecărui copil al Eroului-Martir, ca persoane îndreptățite să beneficieze de prevederile Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Titlul de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* se atribuie și persoanelor care au decedat ulterior Revoluției române din decembrie 1989 și al căror deces se află în raport de cauzalitate directă cu rănilor suferite până la data de 10 ianuarie 1990 în lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta. Raportul de cauzalitate trebuie dovedit prin certificat medico-legal eliberat de Institutul Național de Medicină Legală «Mina Minovici» din București sau, după caz, de serviciul județean de medicină legală în a cărui rază teritorială își avea domiciliul persoana respectivă.“

4. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit*, prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se acordă persoanelor care au fost rănite în perioada 14 decembrie 1989 — 10 ianuarie 1990, în urma participării directe și nemijlocite la lupta pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989 sau în urma participării la evenimente care au avut legătură cu lupta pentru victoria revoluției.“

5. La articolul 7, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Titlurile instituite pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, prevăzute la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se atribuie prin decret al Președintelui României.

(3) În vederea atribuirii titlurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, denumit în continuare *SSPR*, înaintează Administrației Prezidențiale propunerile privind persoanele în cazul cărora a fost aprobată cererea de preschimbare a certificatelor, a fost emis avizul pentru preschimbare de către Comisia Parlamentară a Revoluționarilor din Decembrie 1989, denumită în continuare *Comisia Parlamentară*, și a fost eliberat noul tip de certificat.“

6. La articolul 9, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Protocoalele de predare-preluare vor fi încheiate pentru bunurile imobile, construcții și terenuri aferente, așa cum acestea sunt înscrise în contractul de închiriere sau în fișa de calcul a spațiilor locative.“

7. La articolul 10, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Certificatele doveditoare care, în perioada 1990—1997, au fost eliberate de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 și de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989, denumite în continuare *certIFICATE doveditoare*, se preschimbă, la cererea titularului, de către *SSPR*.

(3) Înregistrarea cererilor în registrele de preschimbare a certificatelor doveditoare se face pe baza următoarelor documente:

a) certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) brevetul de atestare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) duplicat al certificatului prevăzut la lit. a);

d) adeverința de confirmare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberată de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 sau de *SSPR*.“

8. La articolul 10, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Persoanele care nu au certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau brevetul de atestare a titlului acordat, datorită pierderii acestora, dar ale căror nume se regăsesc în listele cuprinzând propunerile făcute de *SSPR* Administrației Prezidențiale pentru eliberarea titlurilor prevăzute la art. 1—3 din Legea nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în decretele Președintelui României de atribuire a acestor titluri, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor prezenta o declarație pe propria răspundere, autentificată conform legii, și dovada declarării pierderii acestora într-un ziar de largă circulație sau în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(3²) Persoanele care nu au certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, sau brevetul de atestare a titlului acordat, întrucât acestea nu au fost niciodată ridicate și nici nu mai există posibilitatea eliberării lor, dar ale căror nume se regăsesc în listele cuprinzând propunerile făcute de SSPR Administrației Prezidențiale pentru eliberarea titlurilor prevăzute la art. 1—3 din Legea nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în decretele Președintelui României de atribuire a acestor titluri, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor prezenta, în acest sens, o declarație pe propria răspundere, autenticată conform legii.“

9. La articolul 10, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Pot solicita eliberarea noului tip de certificat și persoanele care au depus, în vederea acordării uneia dintre calitățile prevăzute de Legea nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, documentele necesare la fosta Comisie pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989, dar cărora nu li s-a eliberat certificatul doveditor datorită epuizării, la acea dată, a formularelor tipizate și ale căror nume se regăsesc în listele cuprinzând propunerile făcute de SSPR Administrației Prezidențiale pentru eliberarea titlurilor prevăzute la art. 1—3 din Legea nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în decretele Președintelui României de atribuire a acestor titluri, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I. În vederea eliberării noului tip de certificat, solicitanții vor depune la SSPR, în original sau în copie legalizată, documentul din care rezultă depunerea dosarului la această comisie și adeverința prevăzută la alin. (3) lit. d).“

10. La articolul 11 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) copie certificată pentru conformitate de pe documentele prevăzute la art. 10 alin. (3), (3¹) și (3²) sau, după caz, documentul prevăzut la art. 10 alin. (4) teza a doua;“

11. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Preschimbarea certificatelor doveditoare se face pe baza documentelor prevăzute la art. 11 alin. (1) și a dosarelor, aflate la SSPR, care au stat la baza eliberării certificatelor, în perioada 1990—1997, de către Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 și de către Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989.

(2) În situațiile în care se constată că dosarul de preschimbare nu conține documentele prevăzute la art. 12¹—12⁵ și la art. 18 alin. (2), SSPR informează persoanele în cauză în legătură cu documentele necesare pentru completarea dosarului.

(3) Informarea prevăzută la alin. (2) se face cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului final prevăzut de lege pentru depunerea documentelor solicitate pentru completarea dosarelor de preschimbare a certificatelor de revoluționar, în vederea îndeplinirii condițiilor stabilite de lege, prin una dintre următoarele modalități:

- a) adresă scrisă a SSPR;
- b) prin intermediul președintelui asociației de revoluționari care a dat avizul reactualizat;
- c) publicare pe site-ul SSPR.“

12. După articolul 12 se introduc șapte noi articole, articolele 12¹—12⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 12¹. — (1) Dosarele de *Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989* trebuie să cuprindă următoarele documente:

a) copie legalizată sau certificată de pe brevetul și certificatul de atestare a titlului de Erou-Martir acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Pentru persoanele decedate în legătură cu evenimentele revoluționare din decembrie 1989 nu este necesară copia legalizată sau certificată de pe brevet;

b) copie legalizată de pe certificatul de deces;

c) certificatul de la Parchetul General — Secția parchetelor militare, cu menționarea numărului certificatului emis de institutul medico-legal sau copie legalizată de pe acesta. Dacă certificatul de la Parchetul General — Secția parchetelor militare nu conține numărul certificatului emis de institutul medico-legal, la dosar se va depune o copie a certificatului emis de institutul medico-legal;

d) declarații ale martorilor sau, eventual, alte documente din care să rezulte data și locul în care a avut loc decesul și cauzele acestuia, activitatea desfășurată până în acel moment, precum și cauzele ce au condus ulterior la deces datorat rănirii.

(2) Dosarele prevăzute la alin. (1) trebuie să conțină cel puțin documentele prevăzute la lit. a)—c).

(3) În cazul eroilor-martiri care nu au urmași care să solicite eliberarea noilor tipuri de certificate, acestea se vor preschimba în baza dosarelor aflate în arhiva SSPR. În situația în care documentele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) nu există la dosar, Comisia SSPR va întreprinde demersurile necesare în vederea obținerii acestora. În situația în care obținerea documentelor nu a fost posibilă, Comisia SSPR va lua decizia pe baza documentelor existente la dosar.

Art. 12². — (1) Dosarele pentru preschimbarea certificatelor doveditoare pentru titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit* trebuie să conțină următoarele documente:

a) cerere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

b) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau duplicatul certificatului emis de SSPR ori adeverința de confirmare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberată de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 sau de SSPR, în original sau în copie legalizată, însoțită de documentul din care rezultă depunerea dosarului la Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989, în original sau în copie legalizată, în cazul persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (4);

c) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe brevetul de atestare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Pentru persoanele rănite în legătură cu Revoluția din decembrie 1989, acest document nu este necesar;

d) actul de identitate, în copie;

e) două fotografii tip pașaport;

f) certificatul medical de rănit din perioada 16 decembrie 1989—10 ianuarie 1990 sau extras din registrul medical care atestă această dată ori copie legalizată de pe acestea;

g) certificatul de la Parchetul General — Secția parchetelor militare, cu menționarea numărului certificatului

emis de institutul medico-legal sau copie legalizată de pe acestea;

h) declarație personală;

i) alte documente din care să rezulte data și locul rănirii, precum și activitatea desfășurată în momentul rănirii;

j) alte probe, inclusiv documente utile în susținerea cererii.

(2) Dosarele depuse în vederea preschimbării certificatului de rănit trebuie să conțină în mod obligatoriu elementele prevăzute la alin. (1) lit. a)–h). Prin *alte documente*, prevăzute la alin. (1) lit. i), se înțelege o altă probă decât cele prevăzute la lit. f)–h), din care să rezulte data și locul rănirii, precum și activitatea desfășurată în momentul rănirii.

(3) Foaia de observație clinică, fișa medicală, adeverința medicală sau biletul de internare/externare ori copiile legalizate de pe acestea, care atestă leziunile suferite în perioada 16 decembrie 1989 – 10 ianuarie 1990, pot înlocui documentele prevăzute la alin. (1) lit. f) sau, după caz, pot fi considerate alte documente sau alte probe, prevăzute la alin. (1) lit. i) sau j).

Art. 12³. — (1) Dosarele pentru preschimbarea certificatelor doveditoare pentru titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 – Luptător Reținut* trebuie să conțină următoarele documente:

a) cerere conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

b) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de pe duplicatul certificatului emis de SSPR ori adeverința de confirmare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberată de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 sau de SSPR, în original sau în copie legalizată, însoțită de documentul din care rezultă depunerea dosarului la Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989, în original sau în copie legalizată, în cazul persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (4);

c) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe brevetul de atestare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite până la data de 31 decembrie 1992, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2; nu se condiționează acordarea avizului de către aceeași asociație; organizațiile revoluționarilor acordă avizul reactualizat, fără a solicita persoanei îndeplinirea vreunei obligații de orice natură; neacordarea avizului reactualizat se motivează în scris și se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la depunerea cererii;

e) două fotografii tip pașaport;

f) actul de identitate, în copie;

g) fișa de cameră, de celulă, adeverința eliberată de Ministerul de Interne, Procuratură sau Direcția Generală a Penitenciarelor ori copie legalizată de pe acestea, din care să rezulte perioada, locul și motivul reținerii sau arestării;

h) declarație personală, în original;

i) declarații din partea a 3 martori care au calitatea de reținut;

j) alte probe, inclusiv documente utile în susținerea cererii.

(2) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. i) trebuie să fie în original sau copii certificate pentru conformitate; în situațiile în care în localitatea respectivă nu există 3 martori care dețin calitatea de *Luptător Reținut*,

declarațiile pot fi susținute și de alte persoane, prezente la locul și în momentul arestării, care dețin titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989*.

(3) Dosarele depuse în vederea preschimbării certificatului de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 – Luptător Reținut* trebuie să conțină în mod obligatoriu elementele prevăzute la alin. (1) lit. a)–j). Prin *alte probe*, prevăzute la alin. (1) lit. j), se înțelege o altă probă decât cele prevăzute la alin. (1) lit. g)–i), din care să rezulte gradul de implicare la victoria revoluției, precum și activitatea desfășurată în momentul arestării. În situația în care la dosar există două documente dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. g), unul din documente va fi considerat probă, în sensul alin. (1) lit. j).

Art. 12⁴. — (1) Dosarele pentru preschimbarea certificatelor doveditoare pentru titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 – Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite* trebuie să conțină următoarele documente:

a) cerere conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

b) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de pe duplicatul certificatului emis de SSPR ori adeverința de confirmare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberată de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 sau de SSPR, în original sau în copie legalizată, însoțită de documentul din care rezultă depunerea dosarului la Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989, în original sau în copie legalizată, în cazul persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (4);

c) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe brevetul de atestare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite până la data de 31 decembrie 1992, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2; nu se condiționează acordarea avizului de către aceeași asociație; organizațiile revoluționarilor acordă avizul reactualizat, fără a solicita persoanei îndeplinirea vreunei obligații de orice natură; neacordarea avizului reactualizat se motivează în scris și se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la depunerea cererii;

e) două fotografii tip pașaport;

f) actul de identitate, în copie;

g) declarație personală, cu specificarea faptelor deosebite în care a fost implicat direct;

h) declarații din partea a 3 martori, recunoscuți ca revoluționari, din care să rezulte gradul de implicare și contribuția deosebită la victoria revoluției și faptele deosebite ale celui pentru care sunt date;

i) alte documente probatorii din care să rezulte gradul de implicare și contribuția deosebită la victoria revoluției;

j) alte probe, inclusiv documente utile în susținerea cererii.

(2) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. h), în original sau în copii certificate pentru conformitate, trebuie să fie însoțite de copii ale certificatelor de revoluționar.

(3) Dosarele depuse în vederea preschimbării certificatului de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 – Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite* trebuie să conțină în mod obligatoriu elementele prevăzute la alin. (1) lit. a)–i). Prin *alte documente probatorii*, prevăzute la alin. (1) lit. i), se înțelege două probe din

care să rezulte gradul de implicare și contribuția deosebită la victoria revoluției.

(4) Pot fi considerate documente probatorii, în sensul prevăzut la alin. (1) lit. i): imaginile video, fotografiile, articolele din ziare și reviste în care sunt specificate numele și prenumele, aparițiile relevante în cărți sau publicații, adeverințele sau procesele-verbale de preluare-predare a armelor și munițiilor, tabelele privind constituirea unor organisme de conducere, legitimațiile emise în perioada 14—25 decembrie 1989, adresele emise de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de alte instituții ale statului sau întreprinderi, din care să rezulte prezența sau gradul de implicare în evenimentele din decembrie 1989, și altele asemenea.

(5) Documentele prevăzute la alin. (4) sunt admise ca documente probatorii dacă sunt cel puțin două și sunt prezentate în original sau în copii legalizate ori certificate pentru conformitate.

Art. 12⁵. — (1) Dosarele pentru preschimbarea certificatelor doveditoare pentru titlul de *Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989* — calitate onorifică trebuie să conțină următoarele documente:

a) cerere conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;
 b) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe certificatul doveditor al titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau de pe duplicatul certificatului emis de SSPR ori adeverința de confirmare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberată de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 sau de SSPR, în original sau în copie legalizată, însoțită de documentul din care rezultă depunerea dosarului la Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989, în original sau în copie legalizată, în cazul persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (4);

c) copie legalizată sau certificată pentru conformitate de pe brevetul de atestare a titlului acordat potrivit Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) avizul reactualizat al unei organizații de revoluționari legal constituite până la data de 31 decembrie 1992, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 2; nu se condiționează acordarea avizului de către aceeași asociație; organizațiile revoluționarilor acordă avizul reactualizat, fără a solicita persoanei îndeplinirea vreunei obligații de orice natură; neacordarea avizului reactualizat se motivează în scris și se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la depunerea cererii;

e) două fotografii tip pașaport;
 f) actul de identitate, în copie;
 g) declarație personală;
 h) declarații din partea a 3 martori, în original sau în copii legalizate ori certificate pentru conformitate;
 i) alte documente probatorii din care să rezulte gradul de implicare la victoria revoluției;
 j) alte probe, inclusiv documente utile în susținerea cererii.

(2) Dosarele depuse în vederea preschimbării certificatului de participant trebuie să conțină în mod obligatoriu elementele prevăzute la alin. (1) lit. a)—h).

Art. 12⁶. — Persoanelor care au participat la revoluție, dar care nu au îndeplinit condițiile pentru preschimbarea certificatelor prevăzute în prezentele norme metodologice, li se atribuie calitatea onorifică de participant la Revoluția română din decembrie 1989.

Art. 12⁷. — Persoanele care, potrivit certificatelor doveditoare eliberate în temeiul Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au atât calitatea de *Urmas de Erou-Martir*, cât și o altă calitate dintre cele prevăzute la art. 1¹ lit. c), precum și cele care au atât calitatea de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite*, cât și calitatea de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit* sau *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Reținut* vor transmite SSPR, în scris, până la data de 30 decembrie 2006, calitatea pentru care optează să fie înscrisă pe noul tip de certificat.“

13. La articolul 13 alineatul (2), literele b) și f) vor avea următorul cuprins:

„b) 3 persoane încadrate la SSPR, din care una în mod obligatoriu este secretarul general al SSPR, care, în lipsa președintelui la lucrările Comisiei, îndeplinește atribuțiile acestuia, în calitate de vicepreședinte al Comisiei;

f) un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, detașat, în condițiile legii, la SSPR pe perioadă în care desfășoară activitatea în cadrul Comisiei.“

14. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — Președintele Comisiei are următoarele atribuții:

a) conduce lucrările și ședințele Comisiei, coordonează și răspunde de buna funcționare a acesteia;

b) supune la vot deciziile propuse spre a fi adoptate;

c) semnează procese-verbale de ședință ce conțin deciziile luate, planificarea participării reprezentanților asociațiilor de revoluționari la ședință, deciziile pentru propunerea acordării avizului favorabil sau nefavorabil de preschimbare a certificatelor;

d) aprobă prin ordin propunerile Comisiei de revocare a oricărui membru al Comisiei;

e) supune votului Comisiei participarea la lucrările acesteia, când apreciază că este necesar, a unor specialiști pe probleme specifice din cadrul instituțiilor sau organelor de specialitate ale administrației publice centrale.“

15. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) SSPR înaintează Comisiei Parlamentare, în vederea emiterii avizului prevăzut la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, listele cu propuneri de preschimbare a certificatelor.

(2) Comisia Parlamentară comunică SSPR, în termen de 7 zile de la data înregistrării listelor prevăzute la alin. (1), avizul favorabil sau nefavorabil, după caz.

(3) În situația în care în lista cu propuneri înaintată de SSPR există persoane ale căror cereri de preschimbare a certificatelor doveditoare sunt contestate, Comisia Parlamentară va aviza lista cu propuneri, cu excepția acestor persoane, și va anunța de îndată persoana a cărei cerere de preschimbare a certificatelor doveditoare este contestată despre acest lucru.

(4) În situația în care lista cu propuneri transmisă de SSPR necesită o cercetare mai amănunțită, Comisia Parlamentară poate prelungi cu cel mult 7 zile termenul prevăzut la alin. (2), înștiințând SSPR cu privire la această prelungire.“

16. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Noul tip de certificat se semnează în termen de 3 zile din momentul primirii de la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A., de către secretarul de stat al SSPR și în termen de 3 zile de la data primirii certificatelor la Comisia Parlamentară, de către președintele acesteia.

(2) Modelul noului tip de certificat, inclusiv matca și legitimația, care are dimensiunile de 21 cm x 37 cm și conține elemente de securizare, este prevăzut în anexa nr. 3; calitatea acordată fiecărei categorii de beneficiari se înscrie, prin tipărire, pe modelul noului tip de certificat.

(3) Noul tip de certificat va fi tipărit după cum urmează:

a) pe hârtie de culoare roșie, pentru calitatea de *Urmas de Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989*;

b) pe hârtie de culoare galbenă, pentru titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Rănit și Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Reținut*;

c) pe hârtie de culoare albastră, pentru titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite*;

d) pe hârtie de culoare albă, pentru titlul de *Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*.

(4) După completarea și semnarea noului tip de certificat, pe acesta se aplică timbrul sec aflat la dispoziția SSPR.

(5) Achiziția noilor tipuri de certificate se face de către SSPR, în regim de urgență, de la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A., în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 199/2000 privind înființarea Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., aprobată cu modificări prin Legea nr. 402/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Sumele necesare tipăririi și imprimării noilor tipuri de certificate, precum și cele aferente activității de preschimbare se asigură din sumele prevăzute cu această destinație în bugetul SSPR.

(7) Persoanelor cărora li se preschimbă certificatul de *Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 — Luptător Rănit și Reținut* li se eliberează un singur certificat, tipărit pe hârtie de culoare galbenă, în cuprinsul căruia se menționează ambele calități atribuite în baza Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

17. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Cu ocazia preschimbării certificatelor, SSPR va elibera titularului noul tip de certificat și legitimația din partea din stânga jos a modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Persoanele cărora li s-au atribuit titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și calitatea prevăzută la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, fac dovada atribuirii acestora prin prezentarea legitimației și a documentului de identitate.

18. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — Persoanele cărora le-a fost preschimbabil certificatul vor depune cu ocazia eliberării noului tip de certificat o declarație pe propria răspundere din care să reiasă că nu au fost implicate în activitățile fostei securități ca poliție politică și că nu au organizat, acționat, instigat sau luptat, sub orice formă, împotriva revoluției.”

19. La articolul 18 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) două fotografii tip pașaport.”

20. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Lista finală cuprinzând persoanele cărora li s-au eliberat noile tipuri de certificate se certifică prin ordin al secretarului de stat al SSPR și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ulterior finalizării activității de preschimbare a certificatelor doveditoare, Comisia constituită la nivelul SSPR va întocmi un raport cuprinzând cel puțin următoarele:

a) lista persoanelor care au depus cereri de preschimbare a certificatelor, pe categorii;

b) lista cu eroii-martiri;

c) lista persoanelor cărora le-a fost preschimbabil certificatul, pe categorii;

d) lista persoanelor care nu se încadrează în criteriile prezentelor norme metodologice și cărora li s-a atribuit titlul de *Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989*;

e) lista persoanelor cărora SSPR le-a respins cererea de preschimbare.

(3) Raportul prevăzut la alin. (2) se înaintează Comisiei Parlamentare și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, și pe site-ul SSPR.”

21. La articolul 20, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3)¹, cu următorul cuprins:

„(3)¹ Orice contestație care nu conține datele de identificare sau semnătura contestatarului, precum și motivele contestației este nulă.”

22. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) În vederea stabilirii drepturilor prevăzute la art. 4 alin. (2)—(5) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, coeficienții de multiplicare se aplică asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata.

(2) În cazul indemnizațiilor reparatorii prevăzute la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dosarele se vor depune la instituțiile competente ale sistemului de asigurări sociale al cărui membru este solicitantul.

(3) În cazul persoanei care este membru al mai multor sisteme de asigurări sociale, dosarul se va depune la instituția competentă, în funcție de ultimul sistem de asigurări sociale din care provine solicitantul.”

23. La articolul 28, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Prin *venit*, prevăzut la art. 4 alin. (4) și la art. 5 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege venitul brut lunar realizat din salarii și asimilat salariilor potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.”

24. La articolul 28, alineatul (6) se abrogă.**25. La articolul 31, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:**

„(4) Beneficiarii drepturilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să comunice în scris inspectoratelor școlare județene, respectiv al municipiului București, orice modificare a condițiilor în care acestea au fost acordate.”

26. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (2)—(5) și la art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, care

se acordă beneficiarilor titlurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se suportă de la bugetul de stat și sunt prevăzute în bugetele Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerului Apărării și Ministerului Administrației și Internelor, după caz.

(2) Stabilirea și plata indemnizațiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către casele teritoriale de pensii, respectiv de către serviciile de pensii ale Ministerului Apărării sau Ministerului Administrației și Internelor, după caz, pe baza documentelor doveditoare ale titlurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a copiei certificate pentru conformitate de pe noul tip de certificat, și a actului de identitate.

(3) Pentru acordarea indemnizațiilor reparatorii prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv a celor restante, dovada îndeplinirii condiției referitoare la venitul realizat de către beneficiar se face cu declarația pe propria răspundere, sub sancțiunea prevederilor art. 292 din Codul penal, cu modificările și completările ulterioare. Declarația se depune la plătitor odată cu cererea pentru acordarea acestui drept și se referă la întreaga perioadă anterioară pentru care se cuvine indemnizația reparatorie, mai puțin la luna în care se depune cererea.

(4) Declarația pe propria răspundere se reînnoiește la fiecare 6 luni, calculate din luna în care s-a depus declarația. Nedepunerea acesteia conduce la suspendarea plății indemnizației reparatorii.

(5) Ori de câte ori în intervalul celor 6 luni pentru care se face declarația pe propria răspundere intervin modificări ale venitului, de natură a conduce la suspendarea plății indemnizației reparatorii, beneficiarul are obligația de a aduce acest fapt la cunoștință plătitorului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care a intervenit modificarea.

27. La articolul 33, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pentru stabilirea modului de efectuare a decontării prevăzute la alin. (2), SSPR, după acordarea avizului prevăzut la alin. (3), va încheia protocoale cu băncile care vor acorda creditele, în conținutul acestora prevăzându-se expres că SSPR nu este girant al beneficiarilor de credite și că nu va răspunde decât de plata a 50% din dobânda aferentă unui credit acordat în condițiile art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

28. Articolul 36 va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) În aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se vor avea în vedere următoarele:

a) modul de acordare și decontare a tratamentelor și medicamentelor în spitale, policlinici, baze de tratament și stațiuni balneoclimaterice, care se suportă integral din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, se stabilește prin Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate. Pentru tratamentele și medicamentele în spitale, policlinici, baze de tratament și stațiuni balneoclimaterice, care nu se suportă integral din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, modul de acordare și decontare se stabilește prin ordin comun al secretarului de stat al SSPR și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

b) modul de acordare și decontare a tratamentelor și medicamentelor în spitale, policlinici, baze de tratament și stațiuni balneoclimaterice ale Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Apărării și Ministerului Administrației și Internelor se stabilește prin ordin comun al secretarului de stat al SSPR și al miniștrilor în cauză.

(2) Prin *policlinici*, în sensul alin. (1), se înțelege unitățile sanitare, cu sau fără personalitate juridică, în care se acordă asistență medicală ambulatorie de specialitate în specialitățile clinice, stomatologice și paraclinice, după cum urmează:

- a) unitățile sanitare ambulatorii de specialitate;
- b) ambulatoriile de specialitate din structura spitalelor;
- c) laboratoarele medicale de radiologie și imagistică medicală, analize medicale, explorări funcționale;
- d) centrele de diagnostic și tratament și centrele medicale;
- e) centrele de sănătate;
- f) ambulatoriile de spital din structura spitalului, precum și unitățile sanitare fără personalitate juridică din structura spitalelor.

(3) Biletele de tratament la bazele de tratament și la stațiunile balneoclimaterice ale instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) se asigură de către aceste instituții, la propunerea SSPR, pe baza recomandării medicale.

(4) În unitățile medicale în care se acordă asistență medicală ambulatorie de specialitate în specialitățile clinice, stomatologice și paraclinice, altele decât cele din subordinea Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Apărării și Ministerului Administrației și Internelor, categoriile de persoane prevăzute la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de pachetul de servicii de bază la care au dreptul persoanele asigurate, cu decontarea contravalorii acestora în conformitate cu prevederile Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale normelor de aplicare a acestuia.

(5) În aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, costul integral al tuturor medicamentelor cuprinse în Nomenclatorul produselor medicamentoase de uz uman, pe baza rețetelor eliberate de medicul de familie, se suportă din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, în condițiile achitării de către beneficiar a contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

(6) Acordarea gratuită și decontarea medicamentelor, potrivit art. 5 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se fac potrivit Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, prin aplicarea corespunzătoare a prevederilor referitoare la medicamentele care se acordă fără contribuția asiguratului.”

29. La articolul 37, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Au dreptul la transport gratuit, în limita călătoriilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, în baza documentului de identitate, a biletului de călătorie gratuită și a copiei de pe legitimația de revoluționar a titularului biletelor, membrii de familie ai titularului și însoțitorul pensionarului de invaliditate de gradul I sau al marelui mutilat, cu condiția ca însoțitorul să fie angajat cu contract de muncă, potrivit prevederilor legale. Titularul va acorda, pe propria răspundere, membrilor de familie bilete de

călătorie gratuită, în vederea utilizării de către aceștia pentru transportul pe calea ferată.“

30. La articolul 39, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Coeficientul prevăzut la art. 5 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se calculează prin aplicarea procentului de 0,6 asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata.“

31. La articolul 43, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Subvenția se acordă angajatorilor care încadrează în muncă șomeri care dețin titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989* sau calitatea de *Urmas de Erou-Martir*, o singură dată, dacă solicită subvenția în termen de 12 luni de la data încadrării în muncă.“

32. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Prevederile referitoare la modul de subvenționare a angajatorilor care încadrează în muncă absolvenți ai unor instituții de învățământ sau șomeri, în condițiile prevăzute la art. 80, respectiv la art. 93 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și angajatorilor care încadrează în muncă persoane care au dobândit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989* sau care au calitatea de *Urmas de Erou-Martir*.

(2) Dispozițiile art. 83 alin. (4) din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 51 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică angajatorilor care încadrează în muncă absolvenți care au dobândit titlul de *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989* sau care au calitatea de *Urmas de Erou-Martir*.“

33. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) În aplicarea prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, până la eliberarea de către SSPR a noilor certificate și stabilirea drepturilor aferente, dar nu mai târziu de 30 decembrie 2006*) inclusiv, își păstrează valabilitatea certificatele doveditoare care, în perioada 1990—1997, au fost eliberate de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990 și de Comisia pentru cinstirea și sprijinirea eroilor Revoluției din Decembrie 1989.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) indemnizațiile stabilite în baza prevederilor Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se achită potrivit procedurii anterioare, în cuantumul aflat în plată la data intrării în vigoare a Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Persoanele cărora le-a fost preschimbabil certificatul doveditor beneficiază și li se plătesc drepturile cuvenite, respectiv diferența dintre drepturile calculate potrivit Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, și cele stabilite în baza Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, cuantumul integral, începând cu luna următoare celei în

care este depusă la SSPR documentația care a stat la baza preschimbării certificatului doveditor.

(4) Dovada datei la care a fost depusă documentația care a stat la baza preschimbării certificatului doveditor se face cu adeverința eliberată de SSPR.

(5) La calculul drepturilor restante, coeficientul de multiplicare se aplică asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, corespunzător fiecărui an din perioada pentru care se calculează drepturile restante.“

34. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — (1) Documentele necesare în vederea stabilirii drepturilor acordate potrivit prevederilor Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sunt:

a) copie de pe noul tip de certificat eliberat potrivit legii și prezentelor norme metodologice, certificată pentru conformitate;

b) copie de pe legitimația eliberată potrivit prezentelor norme metodologice, certificată pentru conformitate;

c) copie de pe buletinul de identitate sau de pe cartea de identitate, certificată pentru conformitate;

d) alte documente în cazurile expres prevăzute de prezentele norme metodologice.

(2) În cazul indemnizațiilor aflate în plată potrivit prevederilor Legii nr. 42/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vederea stabilirii indemnizațiilor reparatorii prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dosarele pe baza cărora au fost acordate drepturile inițiale se completează cu documentele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c).

(3) Instituțiile plătitoare de indemnizații vor transmite trimestrial la prefecturi situația cu persoanele beneficiare.“

35. Articolul 48 va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Potrivit art. 15 din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, Fundația «Fondul Libertatea», denumită în continuare *fundația*, funcționează în subordinea SSPR.

(2) Organele fundației sunt:

a) consiliul de administrație;

b) comisia de cenzori.

(3) Consiliul de administrație este format din președinte, ales de către membrii consiliului de administrație, și 5 membri, după cum urmează:

a) un reprezentant al SSPR;

b) un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice;

c) un reprezentant desemnat de Comisia Parlamentară;

d) 2 reprezentanți ai structurilor asociative ale revoluționarilor, dintre care cel puțin unul să fie reprezentant al organizațiilor de urmași, de răniți sau de reținuți.

(4) Președintele consiliului de administrație trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină unul dintre titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) sau calitatea prevăzută la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) să aibă studii superioare în domeniul juridic, economic sau al administrației publice;

c) să aibă vechime în muncă de minimum 5 ani în unul dintre domeniile prevăzute la lit. b).

(5) Reprezentanții desemnați de organizațiile revoluționarilor prevăzute la alin. (3) lit. d) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

*) Prin O.U.G. nr. 132/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 28 decembrie 2006, termenul a fost prorogată până la data de 31 martie 2008 inclusiv.

a) să dețină unul dintre titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) sau calitatea prevăzută la art. 4 alin. (1) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) să aibă studii superioare în domeniul juridic, economic sau al administrației publice.

(6) Consiliul de administrație îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 29 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/2005.

(7) Veniturile «Fondului Libertatea» se constituie din veniturile prevăzute la art. 1 alin. (2) din Decretul-lege nr. 124/1990 privind instituirea «Fondului Libertatea», cu modificările și completările ulterioare, precum și din veniturile prevăzute la art. 46 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/2005.

(8) Proiectele de hotărâri ale Guvernului, prin care se stabilește repartizarea pe categorii de cheltuieli a veniturilor «Fondului Libertatea», potrivit art. 2 alin. (2) din Decretul-lege nr. 124/1990, cu modificările și completările ulterioare, se elaborează și se inițiază de către SSPR.“

36. **Articolul 49 va avea următorul cuprins:**

„Art. 49. — (1) În cazul în care, pe baza unor elemente de noutate, constatate din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice ori juridice de drept public sau privat, reiese faptul că noile tipuri de certificate au fost eliberate unor persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, sau de prezentele norme metodologice, SSPR va proceda la anularea certificatelor respective și va propune Președintelui României retragerea titlurilor atribuite în baza acestora.

(2) Analiza elementelor de noutate și decizia cu privire la anularea certificatelor sunt de competența comisiei prevăzute la art. 13, până la expirarea termenului de preschimbare a certificatelor, iar după acest termen competența revine unei comisii formate din angajați ai SSPR, numiți prin ordin al secretarului de stat.

(3) Anularea certificatelor și înaintarea propunerii de retragere a titlurilor se fac de către SSPR, cu avizul Comisiei Parlamentare.

(4) Comisia prevăzută la art. 13 sau, după caz, comisia constituită conform alin. (2) are obligația ca, în termen de 10 zile de la anularea certificatului și retragerea titlului atribuit în baza acestuia, să comunice acest fapt plătitorului de drepturi.“

Art. II. — Consiliile locale vor prevedea în buget sumele necesare ducerii la îndeplinire a propunerilor formulate de organizațiile revoluționarilor sau de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 și avizate de Ministerul Culturii și Cultelor, astfel încât, în termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, în orașele declarate martir, în care nu au fost construite până în prezent astfel de monumente, să fie construite monumente dedicate eternizării memoriei eroilor căzuți în lupta pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989.

Art. III. — Componenta nominală a consiliului de administrație prevăzută la art. 48 din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, cu modificările ulterioare, se aprobă prin ordin al secretarului de stat al Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. IV. — (1) Persoanele care fac parte din comisia prevăzută la art. 13 din Normele metodologice de aplicare a Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, cu modificările ulterioare, beneficiază pe perioada desfășurării activității în cadrul acesteia de o indemnizație lunară în cuantumul unui salariu mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata.

(2) Indemnizația prevăzută la alin. (1) pentru persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul comisiei se suportă din bugetul Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor
din Decembrie 1989

Petrișor Morar,
secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

p. Ministrul apărării,
Ioan Ion,
secretar de stat

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

p. Ministrul justiției,
Ion Codescu,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.489/2002 privind înființarea
Agenției Naționale Antidrog**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.489/2002 privind înființarea Agenției Naționale Antidrog, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 956 din 27 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (1) al articolului 2 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Agenția este autorizată să difuzeze și să dea publicității date și informații cu caracter oficial, din domeniul antidrog, în condițiile prevăzute de lege.“

2. La alineatul (3) al articolului 3, litera d) se abrogă.

3. Alineatul (1) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În structura Agenției se constituie și funcționează următoarele direcții și compartimente:

- a) Direcția de evaluare—coordonare;
- b) Direcția privind reducerea cererii de droguri;
- c) Direcția management resurse umane și logistică;
- d) Direcția relații internaționale și afaceri europene;
- e) Direcția Observatorul român de droguri și toxicomanii;
- f) Compartimentul audit;
- g) Compartimentul financiar-contabil;
- h) Compartimentul juridic;
- i) Compartimentul control, inspecție și metodologie;
- j) Centrul Național de Cercetare și Formare în Adicții.“

4. După articolul 4¹ se introduc patru noi articole, articolele 4²—4⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 4². — Agenția poate avea în subordine unități finanțate integral de la bugetul de stat, organizate ca instituții publice, de tipul centrelor de acordare a serviciilor de asistență pentru consumatorii de droguri, precum și laboratoare de analiză și cercetare a drogurilor.“

Art. 4³. — În scopul implementării unui sistem performant de comunicare și coordonare între Agenție și instituțiile implicate în aplicarea Strategiei naționale antidrog și pentru realizarea atribuțiilor prevăzute la art. 5, în cadrul Agenției se constituie Consiliul consultativ și, respectiv, Consiliul științific și de cercetare.

Art. 4⁴. — (1) Consiliul consultativ are ca scop analizarea problemelor comune instituțiilor participante la aplicarea Strategiei naționale antidrog în legătură cu politica de reducere a cererii și ofertei de droguri.

(2) Consiliul consultativ este constituit din reprezentanți, la nivel de secretar de stat, ai Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Apărării, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Economiei și Comerțului, Ministerului Integrării Europene, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Sănătății Publice, Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și ai Ministerului Culturii și Cultelor, nominalizați de către conducătorii acestor instituții. Din Consiliul consultativ fac parte și un reprezentant al Ministerului Public, nominalizat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și un reprezentant al Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România.

(3) Consiliul consultativ se întrunește semestrial sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui Agenției, care prezidează ședințele. Deliberarea se face în prezența majorității membrilor, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității celor prezenți.

(4) La ședințele Consiliului consultativ pot fi invitați și alți reprezentanți ai instituțiilor publice implicate în reducerea cererii și ofertei de droguri, precum și ai societății civile.

(5) Hotărârile Consiliului consultativ pot fundamenta decizii ale președintelui Agenției sau ordine comune ale ministerelor implicate, după caz.

Art. 4⁵. — (1) Consiliul științific și de cercetare asigură cadrul de dezbateri a politicilor, strategiilor sectoriale, proiectelor și programelor antidrog și este alcătuit din 15 specialiști, personalități marcante în domeniul științific sau academic. Președintele Agenției face parte de drept din Consiliul științific și de cercetare.

(2) Componenta nominală a Consiliului științific și de cercetare se aprobă prin decizie a președintelui Agenției.

(3) Președintele Consiliului științific și de cercetare este ales dintre membrii săi, pe o perioadă de un an, prin rotație.

(4) Consiliul științific și de cercetare se întrunește cel puțin o dată pe an sau de câte ori este nevoie, la solicitarea președintelui Agenției, cu acordul președintelui Consiliului științific și de cercetare. Dezbaterile se face în prezența majorității membrilor, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității celor prezenți. Hotărârile Consiliului științific și de cercetare fundamentează, după caz, decizii ale președintelui ori proiecte de acte normative.

(5) Consiliul științific și de cercetare poate constitui grupe de lucru de specialitate, cu avizul Consiliului consultativ.“

5. La alineatul (1) al articolului 5, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) elaborează, implementează, finanțează, avizează, acreditează, coordonează, monitorizează și evaluează, după caz, programe zonale, naționale și internaționale, generale sau sectoriale, aprobate potrivit legii, de reducere a cererii și a ofertei de droguri; standardele de calitate pentru elaborarea programelor se aprobă prin decizia președintelui Agenției.“

6. La alineatul (1) al articolului 5, litera d) se abrogă.

7. La alineatul (1) al articolului 5, după litera e) se introduc două noi litere, literele e¹) și e²), cu următorul cuprins:

„e¹) elaborează și fundamentează necesarul de resurse, implementează, finanțează, monitorizează și evaluează Programul național de asistență medicală, psihologică și socială a consumatorilor de droguri și Programul de interes național de prevenire a consumului de tutun, alcool și droguri, pe care le supune aprobării Guvernului, cu avizul instituțiilor cu atribuții în domeniu, precum și alte programe ale Agenției Naționale Antidrog;

e²) avizează materialele educativ-preventive și campaniile de publicitate în domeniu, cu acordul Ministerului Sănătății Publice, după caz.“

8. La alineatul (1) al articolului 5, litera i) va avea următorul cuprins:

„i) centralizează, analizează și sintetizează toate datele furnizate de autoritățile, instituțiile și organizațiile implicate în reducerea cererii și ofertei de droguri, potrivit legii, în scopul constituirii și actualizării lunare a băncilor de date cu privire la producția, traficul și consumul ilicit de droguri și spălarea banilor rezultați din traficul ilicit de droguri, precum și cu privire la operațiunile cu precursori de droguri, substanțe chimice esențiale și inhalanți chimici toxici;“.

9. La alineatul (1) al articolului 5, după litera i) se introduc opt noi litere, lit. i¹)—i⁸), cu următorul cuprins:

„i¹) monitorizează activitățile din circuitul integrat de asistență a consumatorilor de droguri;

i²) furnizează, prin centrele subordonate, servicii de asistență medicală, psihologică și socială pentru consumatorii de droguri;

i³) autorizează și acreditează programe de formare și de formare a formatorilor în domeniul adicțiilor, împreună cu instituțiile abilitate, potrivit legii;

i⁴) gestionează Registrul Central de Investigații și Cercetare în domeniul drogurilor și stabilește modalitățile de cooperare între instituțiile implicate în furnizarea datelor necesare, cu excepția datelor operative;

i⁵) gestionează, prin Direcția Observatorului român de droguri și toxicomanii, sistemul de înregistrare pentru Registrul unic codificat privind consumatorii de droguri;

i⁶) asigură aplicarea dispozițiilor Legii nr. 381/2004 privind unele măsuri financiare în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri;

i⁷) participă la aplicarea dispozițiilor privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, prin personal anume împuternicit, potrivit legii;

i⁸) fundamentează și aprobă tarifele și condițiile în care persoana în cauză, familia acesteia sau organismele private pot suporta contravaloarea serviciilor de evaluare și cheltuielile ocazionate de participarea la programe psihologice și sociale, potrivit legii;“.

10. La alineatul (1) al articolului 5, litera n) se abrogă.

11. La alineatul (1) al articolului 5, după litera p) se introduce o nouă literă, litera p¹), cu următorul cuprins:

„p¹) elaborează și implementează, inclusiv prin cooperare cu instituțiile de specialitate, programe de formare și perfecționare profesională a personalului propriu și a altor categorii de specialiști în dependențe, prin Centrul Național de Cercetare și Formare în Adicții;“.

12. După alineatul (1) al articolului 6 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Instituțiile prevăzute la alin. (1) informează Agenția cu privire la datele și informațiile referitoare la droguri, pe care le dau publicității în țară și în străinătate.“

13. Alineatul (2) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi stabilit pentru Agenție este de 347, exclusiv demnitarul.“

14. La alineatul (1) al articolului 8, litera c) va avea următorul cuprins:

„c) structurile specializate în reducerea ofertei și reducerea cererii de droguri din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române;“.

15. La alineatul (1) al articolului 8, după litera q) se introduc două noi litere, literele r) și s), cu următorul cuprins:

„r) Administrația Națională a Penitenciarelor;

s) direcțiile de specialitate din Ministerul Culturii și Cultelor.“

16. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

17. În tot cuprinsul hotărârii, denumirea „Centrul de prevenire și consiliere antidrog“ se înlocuiește cu denumirea „Centrul de prevenire, evaluare și consiliere antidrog“.

Art. II. — (1) Pentru funcționarea centrelor de prevenire, evaluare și consiliere antidrog, Guvernul va transmite în administrarea Agenției imobilele necesare din domeniul public sau privat al statului, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) În situația în care nu este posibilă transmiterea prevăzută la alin. (1), Agenția poate procura, potrivit legii, imobilele necesare, prevăzând sumele corespunzătoare în bugetul de venituri și cheltuieli, cu această destinație.

Art. III. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, bunurile, baza de date și fondul documentar dobândite sau constituite de Comisia interministerială pentru prevenirea consumului ilicit de droguri, înființată prin Ordinul ministrului de interne, ministrului sănătății și familiei, ministrului administrației publice, ministrului educației și cercetării și al ministrului tineretului și sportului nr. 128/602/4.425/36.219/2.629/2001 privind organizarea prevenirii consumului ilicit de droguri, se predau Agenției pe bază de proces-verbal.

Art. IV. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului de interne, ministrului sănătății și familiei, ministrului administrației publice, ministrului educației și cercetării și al ministrului tineretului și sportului nr. 128/602/4.425/36.219/2.629/2001 privind organizarea prevenirii consumului ilicit de droguri, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 17 septembrie 2001.

Art. V. — Hotărârea Guvernului nr. 1.489/2002 privind înființarea Agenției Naționale Antidrog, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

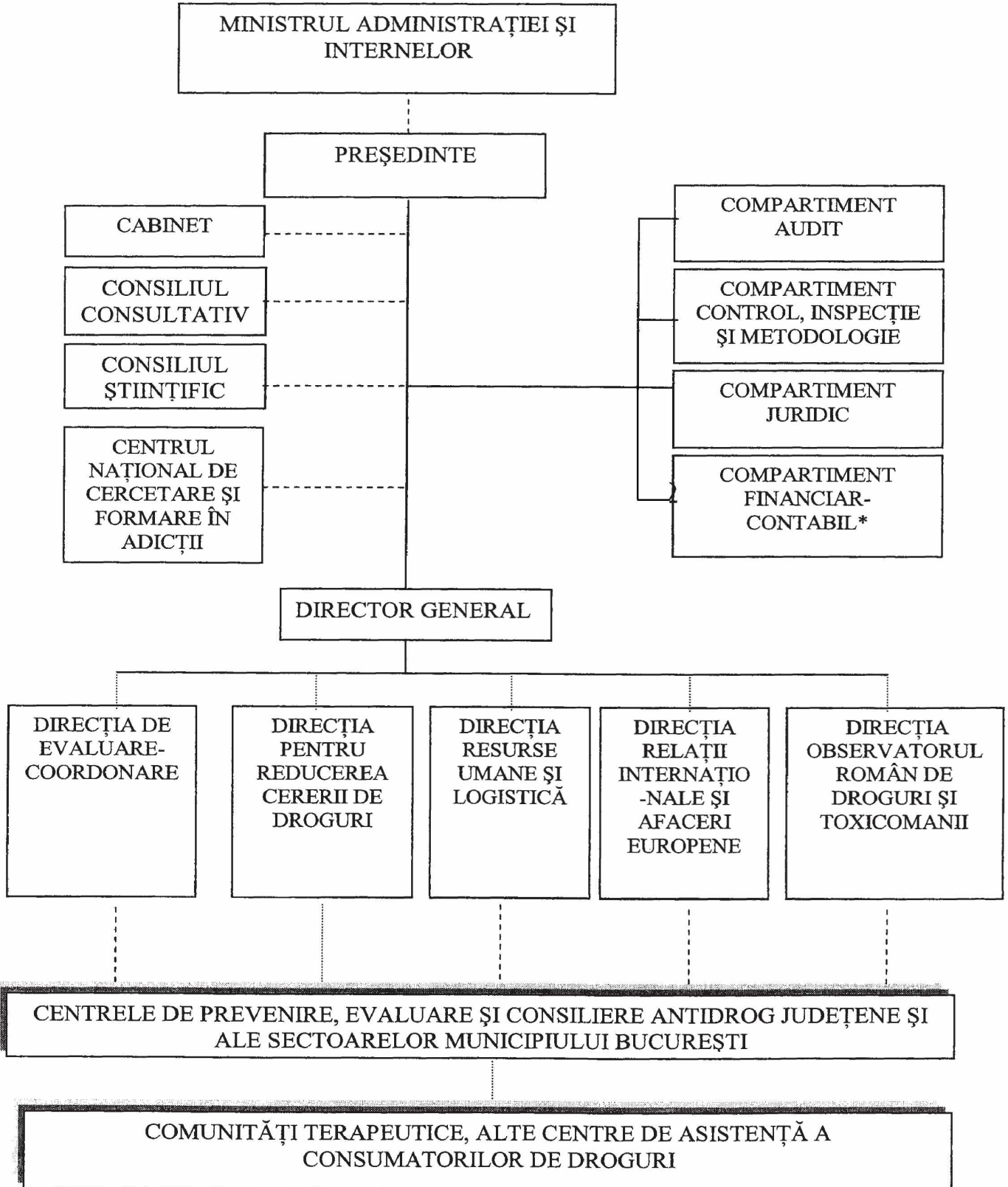
PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu
Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu
Ministrul justiției,
Monica-Luisa Macovei
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Numărul maxim de posturi = 347
(exclusiv demnitarul)

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A AGENȚIEI NAȚIONALE ANTIDROG

*) Se organizează la nivel de serviciu.

¹⁾ Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 487/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată*),

în temeiul art. 43 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 911/2005 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale, al art. 42 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de utilizare a dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro*, al art. 27 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale implantabile active, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice,

văzând Referatul de aprobare al Direcției logistice, administrativ, relații publice și mass-media nr. E.N. 8.055/2006,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale, prevăzute în anexa nr. I.

Art. 2. — (1) Se constituie Comisia de desemnare a organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale, denumită în continuare *Comisia de desemnare*, care funcționează în cadrul Direcției logistice, administrativ, relații publice și mass-media.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei de desemnare este prevăzut în anexa nr. II.

(3) Componenta nominală a Comisiei de desemnare se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice, în termen de 30 de zile de la data prezentului ordin.

Art. 3. — Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prevederile Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 547/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 11 iunie 2003, se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 18 decembrie 2006.
Nr. 1.699.

ANEXA Nr. I

NORME METODOLOGICE

privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale

CAPITOLUL I Dispoziții generale

1. Prezentele norme metodologice stabilesc procedura privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale, denumite în continuare *organisme*, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 911/2005 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale, ale Hotărârii Guvernului nr. 798/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de utilizare a

dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro*, și ale Hotărârii Guvernului nr. 344/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale implantabile active, cu modificările ulterioare.

2. Poate fi desemnat orice organism, persoană juridică sau entitate din cadrul unei persoane juridice cu sediul în România, care dovedește că poate realiza sarcini specifice în legătură cu evaluarea conformității dispozitivelor medicale și care respectă cerințele prevăzute la art. 14 și 16 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității

*) Atât Hotărârea Guvernului nr. 487/2002, cât și Legea nr. 608/2001 au fost republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 6 aprilie 2006.

produselor, republicată, cerințele și criteriile aplicabile organismelor notificate, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 911/2005, în Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 sau în Hotărârea Guvernului nr. 344/2004, cu modificările ulterioare, după caz, precum și cerințele prevăzute de prezentele norme metodologice.

CAPITOLUL II

Documentele care se solicită organismelor pentru evaluare în vederea desemnării

1. Solicitarea pentru desemnare se realizează prin completarea și transmiterea de către organism la Ministerul Sănătății Publice a cererii de desemnare, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului sau orice act juridic echivalent privind înființarea, în copie;

b) scurtă prezentare a activității organismului, din care să rezulte experiența și abilitățile acestuia în domeniul evaluării dispozitivelor medicale, precum și organigrama organismului;

c) lista personalului angajat în activitatea de evaluare a conformității dispozitivelor medicale, din care să rezulte experiența și expertiza personalului;

d) o declarație a conducerii din care rezultă că sunt însușite și documentate procedurile de evaluare a conformității pentru care se solicită desemnarea, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 911/2005, în Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 sau în Hotărârea Guvernului nr. 344/2004, cu modificările ulterioare, după caz;

e) o declarație a conducerii, prin care aceasta se angajează că personalul responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității păstrează confidențialitatea și secretul profesional cu privire la toate informațiile obținute, cu excepția situației în care informațiile sunt solicitate de Ministerul Sănătății Publice, în calitate de autoritate competentă în domeniu;

f) un document care demonstrează independența conducerii și a personalului tehnic față de toate grupurile ori persoanele direct sau indirect interesate de dispozitivele în cauză. Acest document trebuie să precizeze că personalul tehnic și de conducere nu este proiectantul, producătorul, furnizorul sau instalatorul dispozitivelor pe care le evaluează, nici reprezentantul autorizat al vreuneia dintre aceste persoane și nici nu este direct implicat în proiectarea, construcția, vânzarea sau întreținerea dispozitivelor medicale pentru care solicită desemnarea;

g) certificatul de acreditare în legătură cu obiectul desemnării, emis de organismul național de acreditare, în copie;

h) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine statului prin lege;

i) prezentarea schemei/schemelor de evaluare care se aplică de către organism în calitate de organism desemnat, cu indicarea procedurilor pe care are capacitatea să le efectueze și a dotărilor aferente de care dispune; schema/schemele de evaluare trebuie să facă referire la cerințele și procedurile pentru evaluarea conformității;

j) raportul întocmit de organismul național de acreditare referitor la acordul privind procedura de evaluare a conformității, documentată și aplicată de solicitant;

k) documentele încheiate pentru subcontractarea activităților în legătură cu sarcinile pentru care solicită desemnarea, în copie, dacă este cazul;

l) modelul contractului de subcontractare a activităților, dacă este cazul;

m) o declarație scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziție Ministerului Sănătății Publice, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa.

2. În cazul în care este necesar pentru luarea deciziei privind desemnarea, la solicitarea Comisiei de desemnare, organismul va transmite și alte documente pentru examinare.

CAPITOLUL III

Evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea și retragerea desemnării

1. Comisia de desemnare evaluează solicitarea privind desemnarea în urma examinării documentelor prevăzute la cap. II și a verificării respectării:

a) prevederilor art. 14 și 16 din Legea nr. 608/2001, republicată;

b) criteriilor pentru desemnarea organismelor prevăzute în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 911/2005, în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 sau în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 344/2004, cu modificările ulterioare, după caz;

c) cerințelor privind competența tehnică și capacitatea organismului de a evalua conformitatea dispozitivelor medicale cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 911/2005, în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 sau în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 344/2004, cu modificările ulterioare, după caz;

d) sarcinilor în legătură cu procedura/procedurile de evaluare a conformității prevăzute în anexele nr. 2—6 la Hotărârea Guvernului nr. 911/2005, în anexele nr. 3—7 la Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 sau în anexele nr. 2—5 la Hotărârea Guvernului nr. 344/2004, cu modificările ulterioare, după caz, pentru care organismul solicită desemnarea;

e) valorii minime a asigurării de răspundere civilă;

f) oricăror alte cerințe aplicabile organismelor conform prezentelor norme metodologice.

2. În măsura în care este necesar pentru luarea deciziei privind desemnarea organismului, Comisia de desemnare poate întreprinde orice alte măsuri pentru informarea sa completă și corectă. În vederea luării deciziei, Comisia de desemnare poate realiza și o evaluare a solicitantului la sediul acestuia.

3.1. Comisia de desemnare emite un certificat de recunoaștere a organismului solicitant care a dovedit conformitatea cu cerințele prevăzute de prezentele norme metodologice, stabilind scopul și sarcinile pentru care acesta va fi desemnat. Modelul certificatului de recunoaștere este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

3.2. În situația în care organismul nu dovedește conformitatea cu cerințele prevăzute de prezentele norme metodologice, Comisia de desemnare, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de desemnare, face cunoscută organismului respingerea motivată a desemnării.

3.3. Rezultatul evaluării realizate de Comisia de desemnare și decizia acesteia se consemnează într-un proces-verbal întocmit și păstrat conform Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei de desemnare.

4.1. Comisia de desemnare propune ministrului sănătății publice includerea organismului prevăzut la pct. 3.1 în lista cuprinzând organisme desemnate care realizează

evaluarea conformității dispozitivelor medicale. Lista cuprinzând organismele desemnate se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice.

4.2. De la data aderării României la Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 42 din Hotărârea Guvernului nr. 911/2005, ale art. 42 din Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 sau, după caz, ale art. 26 din Hotărârea Guvernului nr. 344/2004, cu modificările ulterioare, Ministerul Sănătății Publice comunică Comisiei Europene și statelor membre ale Uniunii Europene organismele pe care le-a desemnat pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității împreună cu sarcinile specifice pe care aceste organisme au fost desemnate să le îndeplinească.

4.3. Până la data aderării României la Uniunea Europeană, Comisia de desemnare solicită, conform prevederilor cap. III din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 487/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată, înscrierea organismului prevăzut la pct. 3.1 în Registrul organismelor recunoscute.

4.4. Până la termenul prevăzut la pct. 4.3, lista cuprinzând organismele recunoscute care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

4.5. Ordinul ministrului sănătății publice prevăzut la pct. 4.4 conține pentru fiecare organism din listă informații privind denumirea completă, sediul, dispozitivele sau grupele de dispozitive care se supun evaluării conformității, procedura/procedurile de evaluare a conformității, sarcinile specifice pentru care este recunoscut și numărul de identificare alocat ca urmare a înregistrării acestuia în Registrul organismelor recunoscute.

4.6. În cazuri motivate, desemnarea prevăzută la pct. 4.1 sau aprobarea prevăzută la pct. 4.4 poate fi acordată pentru o perioadă limitată; în această situație, Comisia de desemnare va decide ulterior privind prelungirea, limitarea sau retragerea desemnării/aprobării.

5.1. Comisia de desemnare poate suspenda, limita sau retrage desemnarea unui organism, în cazul nerespectării cerințelor care au stat la baza desemnării sau în situația în care organismul solicită acest lucru.

5.2. Solicitarea organismului privind suspendarea, limitarea sau retragerea desemnării trebuie înaintată Comisiei de desemnare cu minimum 3 luni înainte de încetarea activității.

5.3. În situația retragerii desemnării, organismul trebuie să asigure predarea într-un mod corespunzător a documentelor și înregistrărilor în legătură cu evaluările realizate sau în curs de realizare din perioada cât a fost desemnat, cu acceptul clientului, către Comisia de desemnare sau către un alt organism desemnat din domeniu, stabilit de Comisia de desemnare.

5.4. Decizia privind suspendarea, limitarea sau retragerea desemnării determină actualizarea ordinului ministrului sănătății publice care cuprinde lista organismelor desemnate care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale, prevăzută la pct. 4.1.

5.5. Suspendarea, limitarea sau retragerea desemnării și, după caz, a notificării unui organism nu afectează certificatele de conformitate emise de acesta anterior datei la care s-a luat decizia privind suspendarea, limitarea sau

retragerea desemnării ori a notificării, până când se poate dovedi că acestea trebuie retrase.

6. Decizia privind retragerea desemnării se poate contesta de către organism la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu legislația în vigoare.

CAPITOLUL IV

Supravegherea organismelor desemnate

1.1. Organismele desemnate trebuie să îndeplinească în mod permanent cerințele și condițiile care au stat la baza deciziei privind desemnarea lor.

1.2. Organismele desemnate trebuie să facă cunoscute Comisiei de desemnare și organismului național de acreditare orice modificare ce se intenționează a fi adusă documentelor prevăzute la cap. II pct. 1, precum și orice altă măsură ce se dorește a fi implementată și care ar putea afecta îndeplinirea cerințelor și respectarea condițiilor în legătură cu desemnarea, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de punerea în aplicare a modificării. Organismele desemnate vor comunica totodată și data pentru punerea în aplicare a modificării. În situația în care modificările privesc documentele prevăzute la cap. II, organismul desemnat va transmite Comisiei de desemnare și copia documentului actualizat.

1.3. Organismele desemnate vor transmite Comisiei de desemnare raportul organismului național de acreditare referitor la impactul modificărilor prevăzute la pct. 1.2. asupra acreditării și/sau raportului prevăzut la cap. II pct. 1 lit. j).

2.1. Supravegherea organismelor desemnate se realizează de Ministerul Sănătății Publice și prin organismul național de acreditare, în conformitate cu procedura de supraveghere a acestuia.

2.2. În termen de 10 zile lucrătoare de la data încheierii auditului de supraveghere, organismul desemnat va informa Comisia de desemnare cu privire la rezultatul auditului de supraveghere, prin transmiterea raportului complet privind auditul, încheiat de echipa de evaluare a organismului național de acreditare.

2.3. Organismele desemnate au obligația să informeze Comisia de desemnare cu privire la limitarea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării și la reînnoirea acesteia.

3.1. În cazul existenței oricărui dubiu privind respectarea cerințelor care au stat la baza desemnării, organismul desemnat va transmite, la solicitarea Comisiei de desemnare, toate informațiile necesare pentru clarificarea situației apărute. Dacă este cazul, la solicitarea Comisiei de desemnare, organismul național de acreditare va realiza un audit de supraveghere neplanificat la organismul desemnat în cauză. Totodată, Comisia de desemnare poate întreprinde orice alte măsuri necesare clarificării dubiului.

3.2. Organismul național de acreditare va transmite Comisiei de desemnare raportul și concluziile referitoare la auditul de supraveghere neplanificat prevăzut la pct. 3.1, în termen de două zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

4.1. În situația în care în cadrul procesului de evaluare sau supraveghere se constată neconformități față de cerințele prezentelor norme metodologice, organismul național de acreditare și organismul desemnat în cauză stabilesc măsurile necesare și programul pentru eliminarea neconformităților, care se supun avizării Comisiei de desemnare.

4.2. În funcție de natura neconformităților, Comisia de desemnare poate decide ca pe o perioadă determinată, până la eliminarea neconformităților, activitatea organismului

în domeniul în care este desemnat să fie limitată sau suspendată.

5. Organismele trebuie să permită necondiționat reprezentanților Comisiei de desemnare accesul la documente și participarea la activitățile care privesc încercările și evaluările ce se realizează de către acestea în legătură cu obiectul desemnării și supravegherii, conform prevederilor prezentelor norme metodologice.

6. Organismul desemnat va transmite Ministerului Sănătății Publice copii de pe certificatele de conformitate emise, refuzate sau retrase, în legătură cu obiectul desemnării.

7. Organismul desemnat va transmite Comisiei de desemnare în fiecare an, anterior datei de 1 martie, un raport scris referitor la activitățile întreprinse în anul calendaristic anterior ca urmare a desemnării. Raportul anual va conține informații privind:

a) documentele emise, refuzate sau retrase, care sunt în legătură cu sarcinile ce îi revin acestuia;

b) reclamațiile înregistrate împotriva deciziilor organismului, inclusiv informații privind modul de rezolvare a acestora;

c) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor; măsurile proprii întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții; măsurile întreprinse și/sau pe care le propune pentru îmbunătățirea acestor activități;

e) participarea la activitățile de standardizare din domeniul în care a fost desemnat.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

Modelul cererii de desemnare

Organismul¹⁾
(denumirea completă, adresa, telefon/fax, e-mail, cod unic de înregistrare,
nr. de ordine în registrul comerțului)

Nr. /Data

CERERE DE DESEMNARE

Organismul²⁾, având sediul în³⁾, reprezentat prin director/președinte⁴⁾, în aplicarea prevederilor art. 4 alin. (1) din Normele metodologice privind desemnarea laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002, republicată, și ale art. 43 din Hotărârea Guvernului nr. 911/2005 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale sau ale art. 42 din Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de utilizare a dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* ori ale art. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 344/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale implantabile active, cu modificările ulterioare,⁵⁾ solicită Ministerului Sănătății Publice să fie evaluat în vederea desemnării, în scopul de a realiza evaluarea conformității pentru dispozitive medicale, tipul, grupa, clasa⁶⁾

Anexăm la prezenta cerere următoarele documente⁸⁾:

.....

.....

Directorul/Președintele organismului ⁹⁾,

.....

¹⁾ Numărul/data de înregistrare.

²⁾ Denumirea completă a organismului.

³⁾ Adresa completă, codul poștal.

⁴⁾ Numele și prenumele.

⁵⁾ Se menționează una dintre cele trei reglementări tehnice, după caz.

⁶⁾ Tipul dispozitivelor medicale, grupa, categoria, clasa acestora, după caz.

⁷⁾ Denumirea procedurii de evaluare a conformității produselor ce fac obiectul evaluării.

⁸⁾ Documentele conform prevederilor cap. II din normele metodologice.

⁹⁾ Numele, prenumele și semnătura directorului/președintelui și ștampila organismului.

Modelul certificatului de recunoaștere

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE
Comisia de desemnare a organismelor
care realizează evaluarea conformității
dispozitivelor medicale

CERTIFICAT DE RECUNOAȘTERE

Nr./data emiterii

În aplicarea prevederilor art. 6 din Normele metodologice privind desemnarea laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002, republicată, și ca urmare a Cererii de desemnare nr./....., se emite prezentul certificat de recunoaștere, prin care se atestă că organismul¹⁾, cu sediul în²⁾, respectă cerințele minime prevăzute la art. 14 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată, și are competența, capacitatea și aptitudinea de a realiza sarcinile specifice privind evaluarea conformității produselor prin³⁾..... pentru dispozitive medicale, tipul, categoria, grupa, clasa⁴⁾, conform prevederilor art. 17—20 din Hotărârea Guvernului nr. 911/2005 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale/art. 16—18 din Hotărârea Guvernului nr. 798/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de utilizare a dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro*/art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 344/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau de punere în funcțiune a dispozitivelor medicale implantabile active, cu modificările ulterioare, după caz.
La data retragerii desemnării organismului prezentul certificat se anulează.

Președintele⁵⁾ Comisiei de desemnare,

- 1) Denumirea completă a organismului.
2) Adresa completă, codul poștal.
3) Denumirea procedurilor de evaluare a conformității produselor.
4) Tipul, categoria, grupa, clasa de dispozitive medicale, după caz.
5) Numele, prenumele, semnătura și ștampila președintelui Comisiei de desemnare.

ANEXA Nr. II

REGULAMENT**de organizare și funcționare a Comisiei de desemnare a organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale**

1. Comisia de desemnare funcționează în cadrul Direcției logistică, administrativ, relații publice și mass-media — compartimentul aparatură medicală și este formată din 5 membri și un secretar. Președintele Comisiei de desemnare este directorul Direcției logistică, administrativ, relații publice și mass-media.
2. Comisia de desemnare are următoarele atribuții principale:
 - desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității dispozitivelor medicale și eliberarea certificatului de recunoaștere;
 - supravegherea periodică a organismelor desemnate.
3. Convocarea Comisiei de desemnare se face ori de câte ori este necesar de către președinte.
4. Convocarea va fi însoțită de ordinea de zi.
5. Comisia de desemnare este legal întrunită dacă sunt prezenți cel puțin 4 membri.
6. Deciziile se iau cu majoritatea simplă a celor prezenți.
7. Cererea de desemnare, însoțită de documentele prevăzute în cap. II din anexa nr. I la ordin, se înregistrează de către secretarul Comisiei de desemnare într-un registru unic gestionat de comisie.
8. Comisia de desemnare analizează cererea de desemnare și documentele însoțitoare și poate decide efectuarea unor vizite de verificare la sediul și în spațiile de încercare ale solicitantului, acțiuni în urma cărora ia decizia de acceptare sau de respingere a solicitării de desemnare.
9. Deciziile Comisiei de desemnare se consemnează într-un proces-verbal înscris în registrul unic gestionat de comisie.
10. Comisia de desemnare propune spre aprobare ministrului sănătății publice lista organismelor recunoscute/desemnate.
11. Modificarea sau completarea prezentului regulament se face la cererea președintelui sau a majorității membrilor și se aprobă prin votul a două treimi din numărul membrilor prezenți.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368149779